

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Šomeščani!

Izvršujoč soglasni sklep volilnega shoda z dne 12. t. m. usoja se „Slovensko društvo“ javiti Vam, da so naši kandidati za izvolitev v mestni zastop nastopni gospodje:

V I. razredu,

ki voli dne 24. t. m.:

- 1.) **Grasselli Peter**, mestni župan, posestnik in deželni poslanec za stolno mesto Ljubljana;
- 2.) **Gogola Ivan**, c. kr. notar in posestnik;
- 3.) **dr. Staré Josip**, c. kr. finančne prokuratorje pristav in posestnik;
- 4.) **Velkovich Ivan**, tovarnar in posestnik.

V II. razredu,

ki voli dne 22. t. m.:

- 1.) **Hribar Ivan**, glavni zastopnik „Slavije“ in deželni poslanec za stolno mesto Ljubljana;
- 2.) **Pirc Gustav**, tajnik c. kr. kmetijske družbe;
- 3.) **Zagar Karol**, deželni blagajnik in posestnik.

Te može Vam podpisano društvo z mirno vestjo priporoča v izvolitev, ker so po večini že stari izkušeni delavci, v mestnem zastopu, pri ostalih pa nam jamči njih značaj, da se bodo svojim tovarišem pridružili v resnem in poštenem delu za blagor našega mesta.

Narodni volilci! Pridite na volišče polnoštevilni ter združite svoje glasove na kandidate napredne narodne stranke.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1891.

Odbor „Slovenskega društva“.

Zakaj se gre pri letošnjih mestnih volitvah?

Ko so volitve v tretjem razredu tako sijajno končane in nam je jutri zopet stopiti na volišče

zdi se nam umestno izpregovoriti par besed o jutrnjih volitvah. Da so jako važna, to dokazati je namen sledečih vrstic.

Dne 12. t. m. se je nahajal iz Ljubljane v „N. Fr. Pr.“ jako znamenit dopis. V njem se namreč pripoveduje, da namerava Ljubljanski knezoškof razširiti tukajšnji jezuitski kolegij v ta namen, da bi se v Ljubljani otvoril jezuitski gimnazij. In žal, reči se mora, komur so sedanje razmere dobro znane, da ta naklep ni neizvedljiv; kajti našim klerikalcem ni treba drugzega, nego da pri letošnjih volitvah večino dobé, in zadeli bi, kakor Nemeč govori: „Zwei Fliegen auf einen Schlag“: prepričali bi slovensko višjo dekliško šolo, na koji bi tudi g. profesorji lahko kaj zaslužili, poslopje pa, katero je bilo tej namenjeno, izročili bi za jezuitski samostan in gimnazij.

Kako to mogoče? Čujemo strmeče čitatelje uprašati. Nič ložjega, nego to. Naš znani mecén, g. Gorup, je v svoji dobrodušnosti v lanskem deželnem zboru, videč, kako klerikalci sikajo zoper višjo dekliško šolo, svojo ponudbo (nakup stare bolnice) modifikoval v toliko, da mestna občina to podarjeno poslopje lahko porabi tudi v kakšen drugi šolski namen, ako bi uže nikakor ne bilo mogoče ustanoviti rečene šole. In sedaj tiči baš v tem grmu zajec.

Ako tedaj klerikalci zmagajo, izročili bodo lahko ravno na podlagi darilnega pisma rečenemu zavodu staro bolnico, in če jim bode kdo ugovarjal, tega bodo ironično upražali: Ali gimnazij mar ni šolski namen?

A tudi dijakov jezuitom ne bode manjkalo. Pred vsem bodo k njim zapodili Alojzijance. V deželnem zboru bodo skovali postavbo, da morajo v novo šolo iti vsi štipendisti, kakor se je za „Marianum“ že itak zgodilo. Mons. Luka Jeran bode v dijaški kuhinji plačeval samo za dijake iz te šole, njega bodo posnemali vsi drugi klerikalni zavodi, vrhu tega bodo duhovniki po deželi za novo šolo delali — s kratka: slovenski spodnji gimnazij bode uničen, a kmalu pride na vrsto tudi del višjega. Da bi si pa gimnazijski profesorji bolj gotovo sami podpisali potni list, zato so klerikalci zvito ponudili jednemu izmej njih mandat.

tudi v katoliško legendo, le da mu je ta postavila križ mej rogovje. (Takošnega jelena se vidi v nekem altarji na Šmarnigori).

Globoko ukoreninjena je v ljudstvu vera, da preti nevarnost in pogin lovca, ki se predrzne na belo divjačino streljati. Ta vera je celo mej ameriški Indijanci razširjena. Navadno zvabijo bele žene ali pa svetle kože lovca na rob prepada, v katerem se raztrešči na tisoč koščekov. Včasih pa stori to nek drug neznanec, nek zeleni lovec ali pa hudobec sam, ki z zapeljivim glasom vabi: „Pojdi z menoj na lov!“ Strast žene lovca, da gre za vabljevim glasom, ki ga zapelje na nevarna mesta, s katerih se ne more več rešiti. Hudobec se potem zlobno zakrohota in izgine, lovec pa pade z omotčeve pečine.

Take pravljice se pripovedujejo v Trenti, kjer je zelo nevarna stena Mlinarica, pa tudi v Kamnigoric in v Idriji, kjer ni divjih koz. Nekega idrijskega mlinarja je zvalil tak zapeljiv glas na prepadno mesto, kjer je poginil zaradi oderuštva; k dvema drugima je pa še v zadnjem trenutku prifrčala sv. hostija, da sta se obhajala, potem pa strmoglavila. Srečnejši je bil nek trentarski lovec, katerega je hudobec zvalil na trmo skalo, kjer je

A zakaj baš g. Westerju? Zato, ker imajo tega najbolje v škripcih. Oni namreč dobro vedó, da si on in mali del Podgolovčanov želé čez Gruberjev prekop brvi, s katero bi bila zares od Malijeve, sedaj Westerjeve vile profesorju pot do šole okrajšana do polovice. Kadar se bode torej o uporabi stare bolnice odločevalo, takrat mu porekó po znamenem do ut des: Glasuj za nas, in mi vam napravimo na občinske stroške zaželjeno brv! In g. profesor se bode hudi skušnjavi udal, misleč si: Za starejše profesorje bode že še prostora tukaj, mlajši naj pa gredó po svetu s trebuhom za kruhom.

Sedaj pa uprašamo: Ali ni to uprav jezuitska nakana? Radi tega smo trdno uverjeni, da bodo vsi g. profesorji tukajšnjih srednjih šol čez ta zviti račun naredili debel križ s tem, da bodo oddali svoje mnogobrojne glasove onim možem, ki delujejo v prosep javnih, a ne srednjeveških samostanskih šol.

Čujemo, da tudi okolu mestnih učiteljev i učiteljic hodi skušnjavec. Tem rečemo samo to-le: Komur so dragi oni gospodje, koji z lece in po časopisih zabavljajo čez sedanje šole; kdor komaj čaka, da bode klerikalni mestni zastop poslal petico na državni zbor za konkordatsko šolo; kdor želi, da bode glavni Goriški hujskač zoper novo šolo postal častni meščan Ljubljane — tisti naj jim le dá svoj glas!

Dasi vsa tukajšnja duhovščina letos brusi peté, kakor še nikdar poprej, to je prav lahko umeti, ker dobro vedó, kaj bode zmage venec, a težje je umeti tiste meščane, kateri si bodo sami sebi škodovali, ako pripomorejo klerikalcem do zmage. Koliko bodo hišni posestniki in razni obrtniki že s tem oškodovani, ako bode učna uprava vsled jezuitskega gimnazija primorana prenesti lepo število profesorjev v druga mesta. Zlaj se je ponudila lepa prilika, zapreti nevarno dolgo ulico za vožnjo, ter prometu odpreti široko cesto skozi vrt stare bolnice v kolodvorske ulice, a če pride to posestvo v roke jezuitom, bode vse to preprečeno. Vsaj poznamo te gospode, koliko jim je mar za občni blagor. Vsa cesta za starim streliščem je skažena, ker škofijstvo mestni občini ni hotelo po nobeni ceni odstopiti samo malega vogla vrta, ki pripada Alojzi-

vso noč prebil v strahu in trepetu, drugo jutro pa ga je lep mladenič molče speljal z nevarnega mesta, kakor nekaj cesarja Maksimiljana z Martinove stene.

Gotovo je vsakemu omikanemu čitatelju znana pravljica o „Zlatorogu“, ki je vodil čredo belih koz pod Triglavom in čegar zlati rogovi so bili ključki do Bogatinovih zakladov. Nek lovec iz Trente ga je hotel ustreliti, ali Zlatorog ga je pahnil v prepad. Prof. Schmidt poudarja, da so si bolški pastirji s to pravljico zaslužili palmov venec mej vsemi pravljicarji.

O takih čudotvornih kozah se tudi po drugodi pripoveduje. V Kamniških Alpah se baje nahaja bela koza s zlatimi parklji. Pastirji Kanalske doline na Koroškem pripovedujejo, da so videvali v planji Zajezera (Saissera) pasti se po višavah Montanja in Viša belo kozo s zlatimi rogovi in parklji, katero obdaja vedno čredo drugih koz. Videvali so jo pa samo pastirji, ki so se na kresni dan v rosi umili in ki imajo praprotno seme v žepu. Tudi jo je bilo mogoče videti le imenovanega dne in sicer samo ob solnčnem vzhodu. Dva lovca, ki sta streljala na to čudotvorno kozo, sta okamnela in se spremenila v gorska vrhunca, katera se

LISTEK.

Nekaj narodnih pravljic.

Prof. Julij Schmidt peča se že delj časa z nabiranjem narodnih pravljic o mitologičnih bitjih, zlasti o Ježi-babi (Percti) Mori in belih ženah. Poslednje se imenujejo v nemških pravljicah „Leilurinnen“ (Lorelei) in opisujejo se kot zračna bitja s krasnimi dolgimi lasmi in neizmerno zapeljivim glasom, ki lovca v pogubo zmami. V številkah 183 in 185 letošnje „National Zeitung“ (Berlin) zbral je omenjeni profesor lep šopek takih pravljic, mej katerimi je tudi nekaj slovenskih, ki bodo gotovo naše čitatelje zanimale.

Bele žene čuvajo navadno divjačino, ki je kot sneg bela. Dokazano je, da se včasih najdejo divje kože, ki imajo več ali manj belo dlako in celo dvorni „Naturalienkabinet“ na Dunaji ima jeden tak komad. Hitri jelen in skokonoga divja koza sta že od nekaj vzbujala ljudsko domišljijo, ki jih je hotela videti v zvezi s čarobnimi bitji. Tudi tam, kjer v resnici ni jelenov, zdi se držnim lovcem, da vidijo te skrivnostne živali in pripovedujejo o njih svojim pazljivim poslušalcem. Jelen je prešel potem

— („Brusa“) izšla je včeraj zvečer 8. številka. Vsebinska je mnogovrstna in se bavi zlasti z dnevnimi dogodki.

— (Čudno!) „Laibacher Zeitung“, torej uradni list deželne vlade, ima v št. 85. z dne 9. aprila sledeče vrstice: „Wie mau der „Laibacher Schulzeitung“ mittheilt, wird in diesem Jahre wieder eine Landeslehrerconferenz abgehalten werden. Dieselbe dürfte im Monat September stattfinden.“ „Laibacher Zeitung“ mora torej na posodo hoditi k „Laibacher Schulzeitung“-i, k glasilu peščice nemškutarskih učiteljev na Kranjskem! Vsekako čudno, da izve nemškutarski list dogodbe, vršeče se pri deželnem šolskem svetu, preje, kot uradni list, da molčimo o slovenskih listih!

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je podaril gospod Lavoslav Apat, dušni agent podružnice sv. Cirila in Metoda na Vranskem, svoto 15 gld. 86 kr., t. j. skupino vseh onih troškov, ki je prouzročuje ob ustanovitvi kot so n. pr. koleki, poštnina, pisemski papir z zavitki, družbeni pečat in vabila. O tem svojem daru nas obveščujoč končuje: „Samo ob sebi je umevno, da ne zahtevam povrnitve teh troškov; znamovani znesek polagam na oltar mile mi in drage očevine. Največe zadoščenje mi je, da je trud moj odrodil tako obilen sad.“ — Mi hvaležno pristavljamo: Veliko tako unetih narodnih delavcev — in naše delo ne bo zastoj!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je poslal gosp. Alojzij Podboj iz Kamenika — kakor piše sam — „malo svotico 1 gld. 46 kr., nabrano v veseli družbi.“ — A naj bo preverjen gosp. pošiljatelj majhne svotice, da smo njemu in skromni družbici hvaležnejši in udanejši, kot pa nam je dano to biti onim našincem, ki bi lahko pošiljali nam „velikih“ svot iz svojih, morda večkrat celo „néveselih“ družeb.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Dijaški koncert.) Učenci dveh ljubljanskih gimnazij priredijo letos zopet po daljšem prestanku 2. maja velik muzikalno-deklamatorski večer v prospeh svojima podpornima zaglogama. Uvažujoč znano bedo nadarjenih in marljivih naših učencev, prepustila sta visoki deželni odbor redutno dvorano, g. polkovnik pl. Gariboldi pa godbo slavnega c. in kr. 17. pešpolka — brezplačno. Ker ima dijaški koncert dvojni namen, spodbujati in gojiti veselje do glasbe pri učeči se mladeži in z gmotnim dobičkom olajševati žalostno stanje premnogih, navadno najmarljivejših učencev, nadejati se je, da se pokaže pri tej priliki naklonjenost in dobrotelost vseh prijateljev mladine v najširši meri. Saj je mladina naš ponos, naša bodočnost! — Vspored priobčimo, ko bode konečno določen.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Z velikim zanimanjem pričakovani prvi nastop novega moškega zbora „Glasbene Matice“ vršil se je v soboto v izredno čast zavodu. Občinstvu pa je bilo v veselje, slušati kompozicije slovenske v izbornem predavanju. Skrbno je bila nastudovana vsaka točka, očitno je bilo, da je pevcem glavni smoter, da uplivajo na nas po kompoziciji, in ne samo po glasovih svojih, kakor je to žalibože v širjih vrstah občinstva le preveč priljubljeno. Zato smo bili radostno presenečeni, da smo mogli zasledovati vsakteri kras v kompoziciji, ker ni prikrival jeden glas družega, ker so se trudili pevci z združenimi močmi, da nam podajo slednji umotvor kot bliščeči se biser. Najvišje priznanje pa zborovodji, dr. Grossu, ki je združil in naučil svoje pevce (elito ljubljanskega moštva) k neumornemu delovanju. Uspeh koncerta ne dopusti dvoma, da se mu je posrečilo, usaditi svojim pevcem v srca ljubezen do pesmi slovenske in spoštovanje do komponistov, katerih intencij ni smeti prezirati, hoče li se doseči delo popolno. — Zajedno nastopil je tudi v prvi operni pevec gosp. Josip Nolli. Burno odobravanje, katero je sledilo vsaki njegovi ariji in pesmi, pričalo je glasno, da si je gosp. Nolli pridobil naklonjenost vseh prisotnih. Nam pa, kojim je bil ljubi — znanec že od prejšnjih dob, bilo je v radost, da slišimo zopet njegov imponanten glas. Zmirom je še svež kakor nekdanj, in da mu zveni blagodneče, je le naravna posledica trajne mladosti njegovega grla. Dolgoletno delovanje na umetniškem polju bo pa nam vselej pórók, da izvrši gosp. Nolli svoje koncertne komade tudi zares umetniški. Pri zadnjem koncertu pripravili smo se, da se smemo veseliti vsacega nada-

ljenega njegovega nastopa. Preostaja nam le še omeniti, da je uvodno točko, Glinke uvodnico k operi Ruslan in Ljudmila svirala vojaška godba s hvalevredno preciznostjo, krepko in živahno. Bilo je torej občinstvo zadovoljeno in smelo ponosno na izvrstni ta narodni koncert pri katerem je bil zastopano jako odlično občinstvo iz vseh krogov ljubljanskih in tudi z dežele, posebno pa krasen venec nežnega spola. —ir.

— (Slovensko gledališče.) Predvčeraj sklenila se je dostojno vrsta benefičnih predstav. „Zapravljivec“ predstavljal se je tako, kakor je to baš mogoče na tako tesnem prostoru. Režija storila je vse, kar je bilo le mogoče zahtevati od nje v tako skromnih, omejenih razmerah, kar pred vsem pohvalno priznamo, vendar pa se je vsacemu baš včeraj prav živo stavila pred oči želja, da bi že skoro se preselili v novo gledališče. O igri sami ne bomo govorili, v tako tesnem okviru zgubila je mnogo svojega čara, katerega je pač obglodal tudi časa zob, a uničil ga ni, ker ima igra globoko poetično jedro v sebi. Na malem odru so take igre nemogoče, to je bilo tudi uzrok mnogim sceničnim neprilikam, katerih pa pri obstoječih razmerah marljivi režiji nikakor ne smemo šteti v greh. Igralo se je dobro, akopram so ensembli bili sem ter tja malo medli in so se kazale negotovosti v petji in v orkestru. Beneficijanta g. Nigrinova in g. Perdán bila sta simpatično vsprejeta s toplim aplavzom in odlikovana s cvetjem in šopki. Videlo se je, da je spomlad že premagala zimo, kajti cvetja bilo je predvčeraj mnogo več, kot kdaj poprej v mrzleji zimi. Razun tega vsprejela sta oba beneficijanta tudi še čestitke prijateljev slovenske muze. V igri in petji držala sta se prav vro in bila opetovano odlikovana. Izmej sodelujočih imenovati nam je v prvi vrsti g. Borštnikovo in g. Borštnika, ta dva neomahljiva stebra naše slovenske dramatike. Keristava in Blodvelj bila sta tako dovršena, da nimamo nego besedo žive pohvale. Tudi g. Sršen bil je prav izboren kot tajnik, upravo v svojem elementu. Lepo in vro težko ulogo berača igral in pel je iz prijaznosti g. Štamcar in storil, kar mu je bilo mogoče. G. Danilo g. Slavčeva, g. Verovšek, g. Lovšin in vsi igralci drugih mnogobrojnih manjih ulog sodelovali so prav hvalevredno. G. Slavčevi poklonil se je tudi lep šopek po prizoru „stare babe“, katero je predstavljala prav dobro, akopram malo pretirano. Pevski zbor, v katerem so sodelovali iz prijaznosti vrli „Slavci“ držal se je dobro, izvzemši prvo točko. Nepotrebno se nam je zdelo, da so nekateri (g. Slavčeva in g. Danilo) igrali po dve ulogi, kar moti iluzijo gledalca. Občinstvo bilo je zadovoljno, beneficijanta gotovo tudi in tako je ustrezno vsem. —i.

— (Petindvajsetletnica bitke pri Kustoci) praznovala se bode letos. Poveljstvo kranjskega veteranskega kora vabi k tej slavnosti vse nekdanje vojaške tovariše iz let 1848, 1849, 1859, 1864 in 1878 na dogovor, ki bode 26. t. m. popoldne ob 2. uri v mestni dvorani.

— (Kupčijsko ministerstvo) je z ukazom z dne 23. marca 1891. leta, št. 11.765 deželni vladi glede dolenske železnice od Ljubljane čez Rudolfovo na Stražo in od Grosuplja v Kočevje naročilo, da se na podlogi od c. kr. glavnega ravnateljstva avstrijskih državnih železnic v imenu društva dolenskih železnic predloženih in za pripravne spoznanih načrtov vnovič pregleda nasvetovana izpremenjena proga pri Ljubljani, ki naj bi se stekla v državni kolodvor v Ljubljani, in da se izvrši komisija glede postaj, nameravanih na omenjenih železnicah. Po tem takem je omenjeni pregled, ki se začne na državnem kolodvoru v Ljubljani, odločen na 27. aprila t. l. dopoldne ob 9. uri; obravnava o številu, legi in imenih nameravanih postaj, kakor tudi o dovoznih cestah in njih črtah pa se bode vršila dne 28. aprila t. l. dopoldne ob 9. uri v pisarni V. deželne vlade (na Bregu hišna št. 6, II. nadstropje). To se naznanja udeležencem s tem pristavkom, da se to oznanilo vsled § 12. ministerske naredbe z dne 29. maja 1880. l., drž. zak. štev. 57. šteje za povabilo za tiste udeležence, ki se niso pozvali posebno.

— (Ogenj.) V nedeljo popoldne gorelo je v Bitnjem pri Kranji. Pogorela je baje jedna hiša.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradci) izbralo si je pri prvem rednem zborovanju polletnega tačaja 1891. sledeče gg. v svoj odbor: Pred-

sednik stud. med. Ivan Jenko, podpredsednik stud. jur. Oton Vidic, tajnik stud. jur. Vinko Strgar, blagajnik Lavoslav Pavletič, knjižničar stud. phil. Miha Murnik, gospodar stud. jur. Mirko Nerat, odbor. namestnik stud. jur. Jos. Gallé.

— (Akad. društvo „Slovenija“) priredi v sredo 22. aprila svojo XI. redno zborovo sejo z nastopnim vspevom: 1.) Čitanje zapisnika. 2.) Poročilo odborovo. 3.) Poročilo književnega odseka. 4.) Slučajnosti. 5.) Volitve: a) predsednika, b) odbornikov, c) namestnikov. Lokal: Restauration zum Magistrat, I. Lichtenfelsgasse 1. Začetek ob 1/8. uri. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Hrvatsko akad. lit. zabavno društvo „Hrvatska“ v Gradci) izvolilo je na svojem obnem zboru dne 18. t. m. za poletni semester sledeči upravni odbor: Predsednik stud. med. Mijo Cettolo, podpredsednik stud. med. Vladko Halavanja, tajnik stud. jur. Ivan Tichy, blagajnik stud. med. Josip Lochert, knjižničar stud. med. Ante Kovačević, revizorji drnd. med. Pavao Čulumović, stud. med. Bruno Medanić.

— (Šmartinsko pevsko društvo „Zvon“) priredi v nedeljo dne 26. aprila v prostorih g. Ig. Zore-ta v Črnem Potoku svojo ustanovno veselico s sledečim vspevom: 1. * * * „Zvon“, kantata za moški zbor. 2. Sattner: „Studentčku“, mešani zbor. 3. Grbić: „Ukazi“, četverspev. 4. * * * „Na goro“, moški zbor. 5. „Urvlabarji“, komični trospev. 6. Sattner: „Na planine“, mešani zbor. 7. Gerbić: „Pred slovesom“, četverspev. 8. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 9. * * * „Lovska“, moški zbor. 10.) Volarić: „Le pevaj tičica“, mešani zbor. 11. „Kotnik in njegov sluga“, komičen prizor. 12. Ples. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina udom je za osebo 20 kr. združino 40 kr.; neudom 10 kr. z družino 60 kr. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Potresi na Hrvatskem.) Dr. Kišpatič, dobro znani hrvatski učenjak, izdal je pred kratkim dvoje znamenitih del, namreč poročilo o potresih l. 1890. in obširno knjigo o potresih na Hrvatskem. — Največji potresi hrvatske zemlje bili so nastopni: l. 1481, kateri je porušil skoro povsem slavni Dubrovnik; l. 1496 v Trogiru; l. 1502 v Zagrebu (zrušil je skoro ves „gornji grad“); l. 1520 v Dubrovniku in v Kotoru; l. 1667 v Dubrovniku, Kotoru in Perastu (zrušil je ta mesta povsem); l. 1699 čutil se je potres na različnih krajih na Hrvatskem ter zrušil blizu Zagreba samostan Svetice, Medvedgrad in stolp Markove cerkve v Zagrebu; l. 1750 začel se je potres, ki je trajal seveda v prestankih, do l. 1759, ter se v Primorji in posebno na Reki čutil; l. 1822 bil je potres v Mljetu, potem so bili večji ali manjši potresi še l. 1843, 1851, 1870, a največji l. 1880. Manjših potresov čutiti je posebno izza l. 1880. skoro vsako leto po več.

— (Posojilnica v Črnomlju,) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, poslala nam je račun za šesto upravno leto. Bilanca je naslednja: Posojilnica imela je koncem leta 1889 društvenikov 579; v letu 1890 jih je izstopilo 35, pristopilo pa 87, tako, da se je število društvenikov povzdignilo na 631, ki imajo 1415 polno vplačanih deležev v znesku 2830 gld. Prometa bilo je 171.921 gld. 14 kr. toraj za 16.721 gld. 42 kr. več od prejšnjega leta; tudi rezervni zaklad narastel je na 4172 gld. 11 kr. kar daje večjo sigurnost in olajšuje porošstvo zadrušnikov. Hranilnih vlog ima posojilnica s kapitalizovanimi obrestimi vred 100.715 gld. 28 kr. Izposojenega denarja je in sicer: na menice 20.012 gld. 35 kr., na zemljišča vknjiženega 32.290 gld. 31 kr., na dolžna pisma, katera tudi poroki podpišejo, 48.964 gld. 24 kr., tedaj skupaj 101.266 gld. 90 kr. Načelstvo, spoznavši ugodni položaj posojilnice, znižalo je že od 1. julija 1890 naprej dolžnikom obresti od 6 1/2% na 6% in ker se je tudi olajšava pri davku dosegla, znižale so se tudi pristojbine za upravne stroške s 1. januarjem 1891 od 1% na 1/2%, tako, da ima dolžnik sedaj vsega skupaj le 6 1/2% plačevati, med tem, ko se hranilne vloge po 5% obrestujejo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Brežice 18. aprila. Na danes sklicano osnovno zborovanje za okrajni zastop zapustili zastopniki kmetskih občin z izjavo, da smatrajo zastop nepostavnim, dekler njih protest in rekurz ni rešen.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je po neskončni modrosti Vsegamogočnega naša preljubljena in nepozabljiva soproga, oziroma mati in tačča, gospa

MARIJA LEVC ROJ. VODNIK
hišna in zemljiška posestnica

po kratki in mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti, 54 let stara, danes ob 1/5. uri popoldne mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v sredo, dne 22. t. m., ob 4. uri popoldne.

Svete maše za drago pokojno bodo v četrtek dne 23. t. m. dopoldne v farni cerkvi v Dolu

Dol, dne 20. aprila 1891. (326)

Ivan Levc, hišni in zemljiški posestnik, soprog. — Fran Levc, ključavničar, Anton, Vincenc in Josip Levc, sinovi. — Ivanka Videmšek roj. Levc, Režika in Minka Levc, hčere. — Fran Videmšek, živinozdravnik in posestnik, zet. — Marija Majcen omož. Levc, snaha.

Naznanilo.

P. t. občinstvu naznanjam, da sem otvoril

na Dunaji, I., Kohlmarkt št. 22

elektrotehničen zavod.

Vsprejemam vsa dela, spadajoča v to stroko, upeljavo električnega svetla, prenos električne sile in dr.

Cene računam najsolidnejše.

Vsa pojasnila dajem z največjo natančnostjo in hitrostjo. (321-1)

J. ŠČUKA & Comp.

40 panjev čebel

prav po ceni prodaja (322-1)

Fran Burger v Postojini št. 10.

Krčma in prodajalnica

s pripravnimi in lepimi prostori, vkupno ali vsako posebej, dá se takoj v najem za dobo 3 let. — Več se izve pri Danijelu Predoviču v Gorenjem Logatcu. (323-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Vožnja osebnih vlakov

št. 2159 in št. 2158

na progi

Ljubljana (drž. žel.) — Kamnik

in nazaj

vsako nedeljo in praznik

od dne 19. aprila t. l.

Od dne 19. aprila t. l. prične se vožnja vsako nedeljo in praznik z osebnimi vlakoma št. 2159 in št. 2158 na progi Ljubljana (drž. žel.) — Kamnik in nazaj po nastopnem vožnem redu:

Vlak št. 2159

Ljubljana (drž. kol.)	odhod popoldne	1 30
Crnuče (postajališče)	"	1 47
Trzin	"	2 06
Domžale	"	2 14
Jarše-Mengiš	"	2 24
Homec (postajališče)	"	2 30
Kamnik	prihod	2 45

Vlak št. 2158

Kamnik	odhod zvečer	8 10
Homec (postajališče)	"	8 26
Jarše-Mengiš	"	8 32
Domžale	"	8 42
Trzin	"	8 50
Crnuče (postajališče)	"	9 09
Ljubljana (drž. kol.)	prihod	9 25

Na Dunaji, aprila meseca 1891.

C. kr. generalno ravnateljstvo avstr. državnih železnic.

Izborno za setev.

Ameriška grahova sadika rodi v stroku 12 do 14 zrn, ki so jako sladka in ukusna. Za seme poslani je 50 kr. v markah.

(320-1)

A. Catturani v Trstu.

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu se razpisuje

IV. učiteljsko mesto

z letno plačo pet sto (500) goldinarjev.

Službo je nastopiti v začetku bodočega šolskega leta

Nekolekovane prošnje s potrebnimi spričevali naj se pošiljajo do 1. majnika t. l. društvenemu vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1891.

Služba diurnista.

Pri podpisnem okrajnem glavarstvu oddati je s 1. majem t. l. služba diurnista z mesečno plačo 40 glđ.

Prosilec, ki so izurjeni v politični manipulaciji, daje se prednost.

Dotične prošnje določijo naj se čim preje semkaj.

C. kr. okrajno glavarstvo v Kamniku

dne 20. aprila 1891. (325)

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motilne prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 glđ. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (198-12)

za bolni želodec!

Hiša št. 10

v Frančiškanskih ulicah v Ljubljani prodaja se takoj z velikim vrtom vred. — Več izve ti je tam. (309-2)

Št. 1727.

Natečaj.

Razpisuje se natečaj na službo

občinskega živinozdravnika

z letno plačo 700 glđ., ki se izplačuje v mesečnih obrokih za nazaj.

Občinski živinozdravnik ima vrhu tega tudi primerno stanovanje pri klavnici ter dobiva mej drugim tudi pristojbine za ogled živine, katera se izvažja iz Spleta.

Prosilci uložiti imajo svoje prošnje pri podpisnem občinskem opravilstvu najdalje do dne 10. majnika t. l. ter jim priložiti naslednje izkaze: 1.) krstni list; 2.) živinozdravniški diplom; 3.) spričevalo o eventuelnem dozdanjem službovanji.

Občinsko opravilstvo v Spletu

dne 6. aprila 1891. (297-3)

Pekarija v Trstu

na jako ugodnem kraju

odda se zaradi preselitve.

Več pové upravništvo tega lista. (312-2)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vaječe sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v jedne veliki po 60 kr. Zadrževaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v

glavni razpošiljalnici: L. Schwenk-a lekarna (471) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thuruwald, J. Birnbacher; v Brezali A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju K. Savoik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warte; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. Vsakdo, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode Bremenske, je slepar. Novi brzovozni parobrodi iz Bremena v Ameriko vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice do Bremena. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

(210-10)

Severonemški Lloyd.